

ת"פ 31249/06 - מדינת ישראל נגד רונן מקדסי, דמטרי קוגן, דימטרי אושמקשויי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 14-06-31249 מדינת ישראל נ' מקדסי(עוצר) וOTH
בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם
המשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז רaad ענו^ז
נגד הנאים
1. רונן מקדסי (עוצר) -
ע"י ב"כ עוז גלאון קפלנסקי
2. דמטרי קוגן (עוצר) -
ע"י ב"כ עוז נס בן נתן
3. דימטרי אושמקשויי (עוצר) -
ע"י ב"כ עוז נס בן נתן

החלטה

א. פתח דבר

1. ב"כ נאים 3-2 עתר לבית המשפט לגלו ראייה על פי סעיף 45 **לפקודת הראיות** (נוסח חדש)
התשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות").

ב. טעוני ב"כ הצדדים

לטענת ב"כ נאים 3-2, ראיות הטבעה מבוססות בין היתר על מידע מודיעיני - פעולות עיכוב אשר בוצעו בתאריך 29.5.14, ואלו חסויות בთעודת חיסון.

אליבא דהגנה, מידע חסוי זה רלוונטי להגנה לצורך ניהול ההליך, ועל כן היא מבקשת שבית המשפט יורה על חשיפת תוכן המידע המודיעיני זההות מוסר הידיעות.

בנוסף לכך, מבקש העוטר לחשוף כל מידע חסוי אחר המצו依 בידי הטבעה, וחול עליו חיסון.

עוד הוסיף ב"כ נאים 3-2 בציינו כי בית המשפט מתבקש כי "**הבקשה תידין כמקובל שלא בפני המותב הדן בתיק העיקרי**".

2. ב"כ הנאשם 3 הctrף לעתירה והוסיף, כי הוא סבור שדין בפני המותב הדן בתיק העיקרי עלול לחשוף את המותב לחומר ראיות שאיננו קביל, למידע ודוחות שונים שאין זה מן הראי שמותב הדן בתיק יחשוף אליהם.
עמוד 1

אשר על כן, הוא עותר כי בית המשפט יקיים את הדיון "**בפני מותב אחר**".

3. ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשת להעברת הדיון למותב אחר, בציינה כי זהו הפורום המתאים לדין בבקשת מסוג זה "**לנוכח לשונו המפורשת של סעיף 45 לפקודת הראות**".

כמו כן לטענהה, מותב זה נחוץ או עתיד להיחשף לראיות שבתיק ולמחלוקות העובדות שבין הצדדים, ורק מותב זה ידע להעריך אל שכן עד כמה החומר שהסניגורים מבקשים לחשוף הינו חיוני להגנת הנאשמים.

ג. דין

4. סעיף 45 לפקודת הראות קובע בזה הלשון:

"**אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יכול, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתוםה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם נמצא בראיה, כי הצורך לגלוּתָה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלוּתָה**".

הוראת סעיף זה בנויה משני נדבכים:

א. לשר סמכות לקבוע כי ראייה תהיה חסיפה, אך אין מדובר בחיסיון מוחלט.

ב. בעל דין רשאי לעתור לגילוי הראייה, ובית המשפט יחליט אם הצורך לגלוּתָה לשם עשיית הצדק עדיפה מן העניין שלא לגלוּתָה. על בית המשפט לאזן בין הפגיעה שתיגרם לאינטרס הציבורי, במידה וויסר החיסיון, לבין האינטרס הציבורי בערכתו של משפט צדק, וזאת על מנת שלא יורשע ולא יונש אדם, אלא לאחר שניתנה לו אפשרות הוגנת להביא בפני בית המשפט את ראיותיו ואת טיעוניו.

על בית המשפט לבחון את מסכת הראות הקיימות, ואת מיקומה של הראייה במסכת זו. לשם כך עליו להיות מודע לשدة המריבה שבין הצדדים ולשאלות השניות במחלוקת ביניהם (ראו: ספרו של המלומד י. קדמי "על הראות", חלק שני, תשנ"ט, 738 ו- 1999, וכן ע"פ 5207/5207).

זיאד ענבה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים 3.10.00 (3).

5. סעיף 45 לפקודת הראות העוסק בחיסיון לטובת הציבור, קובע מפורשות כי עתירה לגילוי ראייה המוגשת על פי סעיף זה, תידן על ידי הרכב הדיון בתיק העיקרי, וזאת להבדיל מדיון בעתירה לגילוי ראייה חסיפה לפי סעיף 44 לפקודת הראות העוסק בחיסיון לטובת המדינה, אשר לגביו קבוע המחוקק כי היא תידן בבית משפט העליון.

אשר על כן, לא ברור לי מדוע ציין הסניגור עו"ד נס בן נתן, כי "**הבקשה תידון כמקובל, שלא בפני המותב הדן בתיק העיקרי.**".

אין זה מקובל, אלא להיפך, ישנה הוראה מפורשת בחוק הקובעת אחרת.

בע"פ 10/8058 **נビル אבו חdir נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 10.11.14) התבקש בית המשפט לקבע כי העתירה לגילוי ראייה תשמע בפני מותב שאינו דין בהליך העיקרי, וזאת עקב חומר בלתי קביל אליו יכול בית המשפט להיות חשוף, כמו גם מידע לגבי הימצאות הנאשם בסמוך לזרת האירוע.

עוד נטען שם כי "**מדובר במגוון ראיות ממוקורות שונות אשר נאספו לאורך תקופה ארוכה, ולפיכך עצמתו של המידע אליו נחיש המותב מחיבת את פסילתו מלבדו בעניינו של המערער.**"

בית המשפט העליון דחה את בקשת הפסולות, וביסס את החלטתו על ההלכה לפיה כלל, אין בעצם חשיפתו של המותב למידע בלתי קביל במהלך דין בעתירה, לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, כדי להביא לפסילתו. עוד הוסיף, כי החומר שבו עיון בית המשפט הינו חומר מודיעיני שאין מהו ראייה, והעoon שהתבקש היה מזוית מבט אם קיימת אפשרות לגלות את המידע או שיש צורך בחשיפת מקור המודיעין או שיטת העבודה של המשטרה, ואם יש במידע כדי לסייע להגנתו של הנאשם.

בית המשפט העליון (כבי הנשיאה ד. ביניש כתוארה אז) דחתה את הבקשה וקבעה שהעתירה לגילוי ראייה, המוגשת על פי סעיף 45 לפקודת הראיות, תידון בפני המותב דין בתיק העיקרי. הרציו לכך הוא שהמותב דין בתיק העיקרי מודיע למחולקות ולסוגיות השניות בחלוקת ולחשיבות שיש לגילוי המידע על הגנת הנאשם.

לסיכומו של דבר, לאור כל המקובל לעיל, ההחלטה שניתנה בתאריך 4.12.14 - נשארת על כנה, והדין יתקיים בפנים.

נדחה כאמור לדין לתאריך 15.12.14 ساعה 09:30.

אין צורך לזמן את הנאשם למועד זה, והדין יתקיים בנסיבות בא"י כוחם.

המציאות תעבור עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

יהודית אמסטרדם, שופטת

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il